

குடியரிமை

இந்திய குடியரிமை:

இந்தியாவில் குடியரிமை அந்தஸ்து இந்திய மாநிலத்தின் குடிமக்கள் அனைத்து குடிமை மற்றும் அரசியல் உரிமைகளை அனுபவிக்க அனுமதிக்கிறது.

இந்திய அரசியலமைப்பு ஒரே குடியரிமையை, அதாவது இந்திய குடியரிமையை மட்டுமே அனுமதிக்கிறது. தனி மாநில குடியரிமைக்கு எந்த ஏற்பாடும் இல்லை.

அமெரிக்கா மற்றும் சுவிட்சர்லாந்து போன்ற மற்ற கூட்டாட்சி மாநிலங்கள் இரட்டை குடியரிமை முறையை ஏற்றுக்கொண்டன.

அமெரிக்காவில், ஒவ்வொரு நபரும் அமெரிக்காவின் குடிமகன் மட்டுமல்ல, அவர் சார்ந்த குறிப்பிட்ட மாநிலத்தின் குடிமகனும் ஆவார்.

ஒற்றைக் குடியரிமை முறையானது, இந்திய மக்களிடையே சகோதரத்துவம் மற்றும் ஒற்றுமை உணர்வை ஊக்குவிப்பதற்கும், ஒருங்கிணைந்த இந்திய தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் ஒரே மாதிரியான உரிமைகளை (சில நிகழ்வுகளைத் தவிர) வழங்கியது.

இந்திய அரசியலமைப்பு பகுதி II இன் கீழ் 5 முதல் 11 வரையிலான பிரிவுகள் வரை குடியரிமை பற்றி கூறுகிறது

அசல் அரசியலமைப்பு அதன் தொடக்கத்தில் (அதாவது ஜனவரி 26, 1950 அன்று) இந்தியாவின் குடிமக்கள் ஆன நபர்களை மட்டுமே அடையாளம் காட்டுகிறது.

அது தொடங்கிய பிறகு குடியரிமையைப் பெறுதல் அல்லது இழப்பது போன்ற பிரச்சனைகளைக் கையாள்வதில்லை.

இது போன்ற விஷயங்கள் மற்றும் குடியரிமை தொடர்பான வேறு எந்த விஷயத்திற்கும் சட்டத்தை இயற்றுவதற்கு பாராளுமன்றத்திற்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது.

நாடாளுமன்றம் குடியரிமைச் சட்டத்தை (1955) இயற்றியுள்ளது, அது அவ்வப்போது திருத்தப்பட்டு வருகிறது.

அரசியலமைப்பின் படி, பின்வரும் நான்கு வகை நபர்கள் அதன் தொடக்கத்தில் அதாவது ஜனவரி 26, 1950 அன்று இந்தியாவின் குடிமக்களாக ஆனார்கள்.

- இந்தியாவில் வசிக்கும் நபர்கள்.
- பாகிஸ்தானில் இருந்து குடிபெயர்ந்தவர்கள்.
- நபர்கள் பாகிஸ்தானுக்கு குடிபெயர்ந்தனர் ஆனால் பின்னர் திரும்பினர்.
- இந்தியாவிற்கு வெளியே வசிக்கும் இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர்கள்.

குடியரிமைச் சட்டம் (1955) அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்திற்குப் பிறகு குடியரிமையைப் பெறுவதற்கும் இழப்பதற்கும் வழங்குகிறது.

குடியரிமை பெறுதல்:

1955 ஆம் ஆண்டின் குடியரிமைச் சட்டம், பிறப்பு, வம்சாவளி, பதிவு, இயற்கையமாகக் கல் மற்றும் பிரதேசத்தை இணைத்தல் ஆகியவற்றின் மூலம் குடியரிமையைப் பெறுவதற்கான ஐந்து வழிகளை பரிந்துரைக்கிறது.

UNIT - V - INDIAN POLITY

பிறப்பு மூலம் - இந்தியாவில் ஜனவரி 26, 1950 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு பிறந்தவர், ஆனால் ஜூலை 1, 1987 க்கு முன், அவரது பெற்றோரின் தேசியத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் பிறப்பால் இந்தியாவின் குடிமகன் ஆவார்.

ஜூலை 1, 1987 அல்லது அதற்குப் பிறகு இந்தியாவில் பிறந்த ஒருவர், அவர் பிறக்கும் போது அவரது பெற்றோரில் ஒருவர் இந்தியக் குடிமகனாக இருந்தால் மட்டுமே இந்தியக் குடிமகனாகக் கருதப்படுவார்.

மேலும், இந்தியாவில் டிசம்பர் 3, 2004 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு பிறந்தவர்கள், அவர்களது பெற்றோர் இருவரும் இந்தியக் குடிமக்களாக இருந்தால் மட்டுமே இந்தியக் குடிமக்களாகக் கருதப்படுவார்கள்.

இந்தியாவில் நியமிக்கப்பட்ட வெளிநாட்டு தூதர்களின் குழந்தைகள் மற்றும் எதிரி வேற்றுக்கிரகவாசிகளின் குழந்தைகள் பிறப்பால் இந்திய குடியரிமை பெற முடியாது.

வம்சாவளி மூலம் - ஜனவரி 26, 1950 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு இந்தியாவிற்கு வெளியே பிறந்தவர், ஆனால் டிசம்பர் 10, 1992 க்கு முன், அவர் பிறந்த நேரத்தில் அவரது தந்தை இந்திய குடிமகனாக இருந்தால், அவர் வம்சாவளியின் அடிப்படையில் இந்தியாவின் குடிமகன் ஆவார்.

டிசம்பர் 10, 1992 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு இந்தியாவுக்கு வெளியே பிறந்த ஒருவர், அவர் பிறந்த நேரத்தில் அவரது பெற்றோரில் யாராவது இந்தியக் குடிமகனாக இருந்தால், அவர் இந்தியாவின் குடிமகனாகக் கருதப்படுவார்.

டிசம்பர் 3, 2004 முதல், இந்தியாவிற்கு வெளியே பிறந்த ஒருவர், பிறந்த தேதியிலிருந்து ஒரு வருடத்திற்குள் இந்திய துணைத் தூதரகத்தில் அவரது பிறப்பு பதிவு செய்யப்படாவிட்டால், அவர் வம்சாவளியின் அடிப்படையில் இந்தியாவின் குடிமகனாக இருக்க மாட்டார்.

பதிவு மூலம் - மத்திய அரசு, ஒரு விண்ணப்பத்தில், பின்வரும் வகைகளில் ஏதேனும் ஒன்றைச் சேர்ந்தவராக இருந்தால், இந்தியக் குடிமகனாகப் பதிவு செய்யலாம், அதாவது:

இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த ஒருவர், பதிவு செய்வதற்கு விண்ணப்பம் செய்வதற்கு முன் ஏழு வருடங்கள் இந்தியாவில் வசிக்கிறார்.

இந்தியக் குடிமகனைத் திருமணம் செய்துகொண்டு, பதிவு செய்வதற்கு விண்ணப்பம் செய்வதற்கு முன் ஏழு ஆண்டுகள் இந்தியாவில் சாதாரணமாக வசிப்பவர்.

இந்தியாவின் குடிமக்களாக இருக்கும் நபர்களின் மைனர் குழந்தைகள்.

இயற்கைமயமாக்கல் மூலம் - அரசியலமைப்பின் எட்டாவது அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மொழியின் போதுமான அறிவு உட்பட, தேவையான தகுதிகள் இருந்தால், எந்தவொரு நபருக்கும் ஒரு விண்ணப்பத்தின் மீது, மத்திய அரசு இயற்கைமயமாக்கல் சான்றிதழை வழங்கலாம்.

விஞ்ஞானம், தத்துவம், கலை, இலக்கியம், உலக அமைதி அல்லது மனித முன்னேற்றம் ஆகியவற்றிற்கு சிறப்பான சேவையை ஆற்றிய ஒரு நபரின்

UNIT - V - INDIAN POLITY

விஷயத்தில், இந்திய அரசாங்கம் மேற்கூறிய நிபந்தனைகள் அனைத்தையும் அல்லது ஏதேனும் ஒன்றை இயற்கைமயமாக்கலுக்கு தள்ளுபடி செய்யலாம்.

பிரதேசத்தை இணைப்பதன் மூலம் - எந்தவொரு வெளிநாட்டுப் பகுதியும் இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக மாறினால், அந்த பிரதேசத்தின் மக்களில் யார் இந்திய குடிமக்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதை இந்திய அரசாங்கம் குறிப்பிடுகிறது.

அத்தகைய நபர்கள் அறிவிக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து இந்திய குடிமக்களாக மாறுகிறார்கள்.

உதாரணமாக, பாண்டிச்சேரி இந்தியாவின் ஒரு பகுதியாக மாறியபோது, இந்திய அரசு குடியரிமைச் சட்டம் (1955) கீழ், குடியரிமை (பாண்டிச்சேரி) ஆணையை (1962) வெளியிட்டது.

ஒவ்வொரு பதிவுசெய்யப்பட்ட மற்றும் இயற்கையான குடிமகனும் இந்திய அரசியலமைப்பிற்கு விசுவாசமாக உறுதிமொழி எடுக்க வேண்டும்.

குடியரிமை இழப்பு:

குடியரிமைச் சட்டம் (1955) குடியரிமையை இழப்பதற்கான மூன்று வழிகளைப் பரிந்துரைக்கிறது

துறப்பதன் மூலம் - முழு வயது மற்றும் திறன் கொண்ட இந்தியாவின் எந்தவொரு குடிமகனும் தனது இந்தியக் குடியரிமையைத் துறக்கும் அறிவிப்பை வெளியிடலாம்.

ஒரு நபர் தனது இந்திய குடியரிமையை துறக்கும்போது, அந்த நபரின் ஒவ்வொரு மைனர் குழந்தையும் இந்திய குடியரிமையை இழக்க நேரிடுகிறது.

இருப்பினும், அத்தகைய குழந்தை பதினெட்டு வயதை அடையும் போது, அவர் இந்திய குடியரிமையை மீண்டும் தொடரலாம்.

பணிநீக்கம் மூலம் - ஒரு இந்தியக் குடிமகன் தானாக முன்வந்து மற்றொரு நாட்டின் குடியரிமையைப் பெறும்போது, அவனது இந்தியக் குடியரிமை தானாகவே நிறுத்தப்படும்.

எவ்வாறாயினும், இந்தியா ஈடுபட்டுள்ள போரின் போது இந்த விதி பொருந்தாது.

இழப்பின் மூலம் - இது மத்திய அரசால் இந்திய குடியரிமையை கட்டாயமாக நிறுத்துவதாகும்:

குடிமகன் மோசடி மூலம் குடியரிமை பெற்றிருந்தால்.

குடிமகன் இந்திய அரசியலமைப்பிற்கு துரோகம் காட்டியுள்ளார்.

குடிமகன் ஒரு போரின் போது எதிரியுடன் சட்டவிரோதமாக வர்த்தகம் செய்துள்ளார் அல்லது தொடர்பு கொண்டார்.

குடிமகன், பதிவு செய்த அல்லது குடியரிமை பெற்ற ஐந்து ஆண்டுகளுக்குள், எந்தவொரு நாட்டிலும் இரண்டு ஆண்டுகள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டுள்ளார்.

குடிமகன் வழக்கமாக ஏழு ஆண்டுகளாக இந்தியாவிற்கு வெளியே வசிக்கிறார்.

குடியரிமை தொடர்பான சட்டப்பிரிவுகள்:

பிரிவு 5 - அரசியலமைப்பின் தொடக்கத்தில் குடியரிமை.

UNIT - V - INDIAN POLITY

பிரிவு 6 — பாகிஸ்தானில் இருந்து இந்தியாவுிற்கு குடியேற்றந்த சில நபர்களின் குடியேற்றமக்கான உரிமைகள்.

பிரிவு 7 — பாகிஸ்தானுக்கு குடியேற்றிய சிலரின் குடியேற்றமக்கான உரிமைகள்.

பிரிவு 8 — இந்தியாவுிற்கு வெளியே வசிக்கும் இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்த சில நபர்களின் குடியேற்றமக்கான உரிமைகள்.

பிரிவு 9 — ஒரு வெளிநாட்டு மாநிலத்தின் குடியேற்றமையை தானாக முன்வந்து பெறும் நபர்கள் குடிமக்களாக இருக்கக்கூடாது.

பிரிவு 10 — குடியேற்றம உரிமைகளின் தொடர்ச்சி.

பிரிவு 11 — சட்டத்தின் மூலம் குடியேற்றம உரிமையை ஒழுங்குபடுத்தும் பாராளுமன்றம்.

2019 குடியேற்றம (திருத்தம்) சட்டம்: பாகிஸ்தான், வங்கதேசம் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான் ஆகிய நாடுகளைச் சேர்ந்த இந்துக்கள், சீக்கியர்கள், புத்த மதத்தினர், ஜைனர்கள், பார்சிகள் மற்றும் கிறிஸ்தவர்கள் ஆகிய ஆறு சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் டிசம்பர் 14, 2014க்கு முன் இந்தியாவில் தங்கியிருக்க அனுமதிக்கப்படுவார்கள்.

குடியேற்றமக்கான கால அவகாசத்தையும் 11லிருந்து 6 ஆண்டுகளாக குறைக்கிறது.

இந்த புலம்பெயர்ந்தோர் இரண்டு அறிவிப்புகளின்படி பாஸ்போர்ட் சட்டம் மற்றும் வெளிநாட்டினர் சட்டம் ஆகியவற்றிலிருந்து விலக்கு பெற்றனர்.

சட்டவிரோத வங்காளதேச இந்துக்களுக்கு குடியேற்றம வழங்கக்கூடிய இந்த மசோதாவுக்கு அசாமில் ஏராளமான அமைப்புகள் எதிர்ப்பு தெரிவித்துள்ளன.

பங்களாதேஷில் இந்துக்களும் பௌத்தர்களும் சிறுபான்மையினர் மற்றும் மதத் துன்புறுத்தலைத் தவிர்ப்பதற்காக இந்தியாவுக்குத் தப்பிச் சென்றனர் என்பது சட்டத்தின் நியாயமாகும், ஆனால் வங்கதேசத்தில் முஸ்லிம்கள் பெரும்பான்மையாக உள்ளனர், அதே வகையைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூற முடியாது.

தேசிய குடியேற்றமப் பதிவேடு (NRC):

தேசிய குடிமக்கள் பதிவேடு, 1951 என்பது 1951 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின் பின்னர் தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு பதிவேடாகும், இது ஒவ்வொரு கிராமத்தையும் பொறுத்தமட்டில், வீடுகள் அல்லது சொத்துக்களை வரிசையாகக் காட்டி, ஒவ்வொரு வீட்டிலும் அல்லது வைத்திருக்கும் நபர்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் பெயர்களைக் குறிப்பிடுகிறது.

1951 இல், NRC ஒரு முறை மட்டுமே வெளியிடப்பட்டது.

மரபுத் தரவு 1951 NRC மற்றும் 1971 வாக்காளர் பட்டியல் (மார்ச் 24, 1971 அன்று நள்ளிரவு வரை) ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது.

இந்த ஆவணங்களில் பெயர்கள் உள்ளவர்களுக்கும் அவர்களின் சந்ததியினருக்கும் இந்திய குடியேற்றம வழங்கப்படுகிறது.

PIO அட்டை (இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர்கள்):

ஒரு நபர் பின்வரும் அளவுகோல்களை பூர்த்தி செய்தால், அவர் PIO அட்டைக்கு தகுதியுடையவர்:

இந்திய வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர் மற்றும் பாகிஸ்தான், இலங்கை, நேபாளம், பங்களாதேஷ், பூட்டான், சீனா அல்லது ஆப்கானிஸ்தான் தவிர வேறு எந்த தேசத்தின் குடிமகனும், அல்லது இதற்கு முன்பு இந்திய பாஸ்போர்ட் வைத்திருந்தவர் அல்லது இந்திய குடிமகனின் மனைவி அல்லது இந்திய பாரம்பரியத்தை உடையவர்.

PIO அட்டை வைத்திருப்பவர்கள் பதினைந்து வருட காலத்திற்கு பல முறை இந்தியாவிற்குள் நுழையலாம். அவர்கள் இரண்டாவது விசா பெற தேவையில்லை.

இந்திய வெளிநாட்டு குடிமக்கள் (OCI) அட்டை:

OCI கார்டு என்பது ஜனவரி 26, 1950 அன்று அல்லது அதற்குப் பிறகு இந்தியக் குடியரிமை பெறத் தகுதி பெற்றவர்கள் அல்லது ஏற்கனவே இந்தியக் குடிமக்களாக இருப்பவர்களுக்கானது.

பாகிஸ்தான் அல்லது பங்களாதேஷ் குடிமக்களுக்கு OCI கார்டு கிடைக்காது.

OCI அட்டை வைத்திருப்பவருக்கு வாக்களிக்கும் உரிமைகள் இல்லை.

OCI என்பது இரட்டைக் குடியரிமையைப் போன்றது அல்ல. OCI கார்டு வைத்திருப்பவர்கள் இந்திய குடிமக்கள் அல்ல.

OCI கார்டு என்பது ஒரு பல்நோக்கு, பல நுழைவு விசா ஆகும், இது உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் இந்தியாவுக்குள் நுழைய அனுமதிக்கிறது.

நிதி, கல்வி மற்றும் பொருளாதாரக் கருத்தில், OCI கார்டுகளைக் கொண்டவர்கள் என்ஆர்ஐகளைப் போன்ற சலுகைகளை அனுபவிக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களால் இந்தியாவில் விவசாய நிலத்தைப் பெற முடியவில்லை.

குடியரிமைச் சட்டம், 1955 இயற்றப்பட்டதிலிருந்து ஐந்து முறை திருத்தப்பட்டுள்ளது. 1986, 1992, 2003, 2005 மற்றும் 2019 ஆகிய ஆண்டுகளில் திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன.